

Tengevolge van een betreurenswaardig misverstand is de necrologie van prof.Knol niet opgenomen in het jaarboek 1963-1964.

Op 15 december 1963 overleed, op de leeftijd van 55 jaar, Prof.dr.K.S.Knol, als hoogleraar in de elektronica lid van de afdeling der elektrotechniek vanaf de stichting van de hogeschool.

Knol werd geboren te Eenrum, bezocht de H.B.S. te Groningen en studeerde vervolgens natuurkunde aan de Rijksuniversiteit te Groningen. Hij behaalde het doctoraal examen in 1931 en promoveerde bij Coster in 1934 op het proefschrift 'On the atomic scattering factor for X-rays in the region of anomalous dispersion'. Tot 1937 bleef hij verbonden aan de Rijksuniversiteit te Groningen, met een onderbreking in 1935 toen hij tijdelijk werkzaam was op het gebied van de kernfysica onder leiding van Meitner in het Kaiser Wilhelm Institut für Chemie te Berlin-Dahlem. Niet alleen zij die met Knol in zijn groningse periode hebben gewerkt, maar ook zij die hem pas later hebben leren kennen, weten dat deze periode voor hem zeer gelukkig is geweest. Het was opmerkelijk hoe hij vele anecdotische gebeurtenissen uit de groningse tijd op daarvoor geschikte ogenblikken met intens genoegen en in detail wist te verhalen.

Na Groningen kwamen 20 jaren van wetenschappelijk werk op het Natuurkundig Laboratorium van de N.V.Philips. Hier heeft hij zeer vruchtbare fundamentele onderzoeken verricht op het gebied van de hoogfrequent techniek. Zijn fysisch inzicht en zijn experimentele vaardigheid waren onder meer van groot belang bij het ontwikkelen van geschikte meetmethoden om de karakteristieke eigenschappen van buizen en schakelingen voor decimeter- en centimetergolven te bepalen. De ruisverschijnselen hadden zich bijzondere aandacht. In deze periode heeft Knol zeer vele collega's aan zich verplicht door steeds bereidwillig en aandachtig open te staan voor hun problemen, door hen deel te maken van zijn inzicht en door enthousiast mee te zoeken naar oplossingen.

Toen hij tegen het einde van 1956 een benoeming aan de Technische Hogeschool Eindhoven aanvaardde heeft hij zich met zijn gehele persoon aan zijn nieuwe taak gegeven. De vorm, waarin hij het onderwijs in de elektronica heeft gegoten, zal nog lange tijd herkend worden. Niet minder dan vijf verschillende vakken zijn door hem gedoceerd, alle toegelicht met reeksen voortreffelijke demonstraties. Daarnaast heeft hij in belangrijke mate bijgedragen tot de ideeënontwikkeling in de afdeling. Knol onderschatte vaak het gewicht van eigen opinie en van eigen werk en hij liet zich dan moeilijk door anderen van dat gewicht overtuigen. In deze jaren hebben zijn collega's en medewerkers hem mogen leren kennen als een man, die met zijn milde oordeel en zijn geheel persoonlijke humor tijdens bijeenkomsten, colloquia enz. een sfeer van ontspanning wist te scheppen. Enkele bijzonder geslaagde afstudeeropdrachten werden onder zijn leiding uitgevoerd.

Het was bekend, dat Knol de laatste jaren werd gehinderd door moeilijkheden met het lopen, een ongemak dat op zichzelf niet veel betekende, maar dat hem belemmerde zijn volledige energie te ontplooiën. Het tekent de persoon van Knol dat hij meer geïrriteerd werd door het feit, dat hij wat minder regelmatig zijn taak kon verrichten dan door zijn eigen ongemak.

Bij zijn onverwachte heengaan hebben velen meegevoeld met zijn familie, waarin hij een zo centrale plaats innam en waarin hij zo grote vreugde heeft beleefd. Wij bidden en vertrouwen dat zijn echtgenote en zijn kinderen het geleden verlies zullen kunnen dragen, omdat zij naast gevoelens van droefheid stellig ook gevoelens van dankbaarheid zullen ervaren voor al het goede dat zij hebben mogen beleven.

En wij, zijn vrienden, collega's en medewerkers kunnen slechts zeggen, eveneens met gemengde gevoelens van droefheid en dankbaarheid: wat heeft hij het ons eenvoudig gemaakt op hem gesteld te zijn.

A.A.Th.M.van Trier